

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 49/2010-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. septembra 2010 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Marianny Mochnáčovej v konaní o sťažnosti E. P., K., zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., K., ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 34/02, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo E. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 34/02 porušené bolo.

2. E. P. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť E. P. trovy právneho zastúpenia v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. I. R., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 49/2010-12 z 10. februára 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť E. P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 34/02.

2. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vidí sťažovateľka v takto opísanom skutkovom stave:

„Konanie o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy sp. zn. 15 C 34/02 vedené na Okresnom súde... sa začalo na návrh sťažovateľky zo dňa 14. 09. 2001. Konanie sa viedlo

najprv pod sp. zn. 15 Nc 8/01 a v súčasnosti sa vedie pod sp. zn. 15 C 34/02 na Okresnom súde...

Dňa 03. 07. 2008 rozhodol Ústavný súd... nálezom sp. zn. I. ÚS 125/07-24 tak, že základné právo E. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... v konaní vedenom Okresným súdom... pod sp. zn. 15 Nc 8/01 a 15 C 34/02 porušené bolo, prikázal Okresnému súdu... konať bez zbytočných prietahov a priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie a trovy konania...

Odo dňa vydania nálezu Ústavného súdu... nastali tieto skutočnosti:

Dňa 05. 11. 2008 Okresný súd... doručil právnej zástupkyňi sťažovateľky výzvu na predloženie rozhodnutia o obmedzení spôsobilosti na právne úkony odporcu v prvom rade F. S. Sťažovateľka podotýka, že okresný súd urobil tento úkon vo veci 4 mesiace od vydania citovaného nálezu ústavného súdu.

Právna zástupkyňa sťažovateľky podaním zo dňa 05. 11. 2008 obratom predložila Okresnému súdu... rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. Nc 301/02 zo dňa 03. 09. 2003.

Dňa 15. 01. 2009 Okresný súd... rozhodol uznesením sp. zn. 15 C 34/02-92 o ustanovení Okresného úradu K. I. za opatrovníka odporcu v prvom rade F. S.

Dňa 14. 04. 2009 Okresný súd... uznesením sp. zn. 15 C 34/02-94 zmenil uznesenie... sp. zn. 15 C 34/02-92 zo dňa 15. 01. 2009 tak, že ustanovil Obvodný úrad K. za opatrovníka odporcu v prvom rade F. S. Okresný súd teda uskutočnil ďalší úkon vo veci ďalšie tri mesiace od vydania posledného uznesenia.

Dňa 12. 08. 2009 bolo právnej zástupkyňi sťažovateľky doručené predvolanie na pojednávanie na deň 17. 11. 2009, pričom tento deň bol dňom štátneho sviatku, o čom právna zástupkyňa sťažovateľky upovedomila asistentku vo veci pridelenej sudkyne. Sťažovateľka si dovoľuje upozorniť na tú skutočnosť, že toto pojednávanie vo veci sa malo uskutočniť po viac ako roku od vydania citovaného nálezu ústavného súdu.

Dňa 21. 09. 2009 bolo právnej zástupkyňi sťažovateľky doručené upovedomenie Okresného súdu... o zrušení pojednávania zo dňa 17. 11. 2009 z dôvodu odvolania ustanoveného opatrovníka pre odporcu v prvom rade. O novom termíne pojednávania nebola sťažovateľka ani jej právna zástupkyňa doposiaľ upovedomená.

Konanie nie je právoplatne skončené...

Uznesenie Okresného súdu... sp. zn. 15 C 34/02-92 zo dňa 15. 01. 2009 o ustanovení Okresného úradu K. I za opatrovníka odporcu v prvom rade F. S. bolo absolútne právne nesprávne. Podľa ustanovenia § 7 zákona č. 515/2003 Z. z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa okresné úrady zrušili...

Možno konštatovať, že napriek tomu, že od vydania nálezu Ústavného súdu... uplynula doba 1 roka a viac ako 6 mesiacov, nedošlo v predmetnom konaní k žiadnemu postupu.“

3. Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Právo sťažovateľky... na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy... a... právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru, bolo postupom Okresného súdu... vo veci sp. zn. 15 C 34/02 porušené.

Ústavný súd... prikazuje, aby Okresný súd... konal vo veci vedenej na Okresnom súde ... pod sp. zn. 15 C 34/02 bez prieťahov.

Ústavný súd... zakazuje Okresnému súdu... pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľky.

Ústavný súd... priznáva sťažovateľke E. P. finančné zadosťučinenie vo výške 3.000 eur.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľke všetky trovy tohto konania.“

4. Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila takto:

„Domnieva sa, že uplynutá doba od vydania nálezu Ústavného súdu je neprimeraná vzhľadom na opísanú terajšiu nečinnosť a zjavnú neefektivitu úkonov okresného súdu.

Domnieva sa, že uplynutá doba nie je ničím neospravedliteľná a nezdôvodniteľná aj so zreteľom na to, že Okresný súd... nekoná v konaní bez prieťahov ako mu to bolo právoplatným nálezom Ústavného súdu... uložené.

Sťažovateľka pociťuje ujmu z takého postupu Okresného súdu... kedy, ani po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu... Okresný súd... nekoná takým spôsobom, ktorý by smeroval ku skončeniu jeho právnej neistoty.

Je pravdou, že sťažovateľke bolo priznané nálezom ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 125/07-24 primerané finančné zadosťučinenie vo výške 80 000 Sk, ale so zreteľom na prihliadnutie na celkovú dĺžku konania a na nielen neefektívne úkony súdu, možno nepochybne dôjsť k záveru, že sťažovateľka sa oprávnene domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia.

Sťažovateľka je navyše hlboko dotknutá tým, že napriek právoplatnému nálezom ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 125/07-24 okresný súd nekoná bez zbytočných prieťahov tak, ako mu to bolo prikázané. Vzhľadom na tieto skutočnosti považuje sťažovateľka za primerané, aby jej bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške 3.000 eur.“

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrila za okresný súd jeho predsedníčka listom sp. zn. Spr. 3186/2010 z 10. mája 2010, v ktorom po uvedení chronológie úkonov uviedla:

„Predmetné konanie je poznačené prieťahmi, čo možno v danej veci považovať za subjektívny prieťah, nakoľko zákonná sudkyňa sa predmetnej veci dostatočne nevenovala.

Zároveň si Vám dovoľujem oznámiť, že som pristúpila k sledovaniu veci a požiadala som zákonnú sudkyňu o konanie vo veci tak, aby k ďalším prieťahom v konaní nedochádzalo.“

6. Ústavný súd zaslal listom č. k. I. ÚS 49/2010-27 z 26. mája 2010 vyjadrenie okresného súdu právnej zástupkyňi sťažovateľky, aby k nemu zaujala stanovisko. Právna zástupkyňa sťažovateľky sa k stanovisku okresného súdu nevyjadrila.

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na

prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou namietaného porušenia práv – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. v primeranej lehote (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

8. Zo sťažnosti a z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 15 C 34/2002 a s prihliadnutím aj na skutkový stav zistený v konaní pred ústavným súdom sp. zn. I. ÚS 125/97, keďže ide o to isté konanie okresného súdu, ústavný súd zistil toto:

Žalobný návrh bol podaný okresnému súdu 21. septembra 2001. Od vynesenia nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 125/97 z 3. júla 2008 okresný súd vykonal tieto úkony vo veci:

- 30. októbra 2008 okresný súd vyzval sťažovateľku, aby predložila uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 22 Ps/405-41 o obmedzení spôsobilosti na právne úkony odporcu v 1. rade,

- 11. novembra 2008 bolo stranou sťažovateľky okresnému súdu doručené požadované uznesenie Okresného súdu Košice I,

- 15. januára 2009 okresný súd vydal uznesenie č. k. 15 C 34/02-92, ktorým ustanovil Okresný úrad K. I za opatrovníka v konaní odporcovi v 1. rade,

- okresný súd dostal 3. februára 2009 oznámenie mestskej časti K.-S., že uznesenie č. k. 15 C 34/02-92 odstúpila z dôvodu vecnej príslušnosti Obvodnému úradu, K. (ďalej len „obvodný úrad“),

- 14. apríla 2009 okresný súd vydal uznesenie č. k. 15 C 34/02-94, ktorým zmenil uznesenie č. k. 15 C 34/02-92 z 15. januára 2009 tak, že ustanovil obvodný úrad za opatrovníka v konaní odporcovi v 1. rade,

- okresný súd 6. augusta 2008 nariadil termín súdneho pojednávania na 17. november 2009,

- obvodný úrad doručil okresnému súdu 28. augusta 2009 vyjadrenie vo veci ustanovenia za opatrovníka a ďalej poukázal na skutočnosť, že okresný súd nariadil termín pojednávania na 17. november 2009, ktorý je štátnym sviatkom Slovenskej republiky,

- okresný súd 14. septembra 2009 vyzval obvodný úrad, aby svoje podanie doručené okresnému súdu 28. augusta 2009 v lehote 10 dní upravil a špecifikoval v súlade s § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“),

- 14. septembra 2009 okresný súd zrušil nariadené pojednávanie na 17. november 2009,

- 5. októbra 2009 obvodný úrad podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 15 C 34/02-94 zo 14. apríla 2009,

- okresný súd 14. decembra 2009 zaslal spis s odvolaním Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní obvodného úradu,

- okresnému súdu bol 8. apríla 2010 vrátený spis spolu s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Co 419/2009 z 26. februára 2010, ktorým bolo odvolanie odmietnuté.

III.

9. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch. Ústavný súd si pri

výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa podľa § 226 OSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú

právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

12.1 Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, predmetom konania vedeného okresným súdom je rozhodovanie o neplatnosti kúpnej zmluvy. Vzhľadom na nutnosť nariadenia znaleckého dokazovania možno napadnuté konanie považovať po skutkovej stránke za zložitejšie. Samotnú skutkovú zložitosť však nemožno dávať do súvislosti s pretrvávajúcou neefektívnou činnosťou okresného súdu. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov.

12.2 Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil okolnosť, ktorou by sťažovateľka prispela k zbytočným priet'ahom v konaní.

12.3 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, bol postup samotného okresného súdu. Pri skúmaní skutočnosti, či v dôsledku jeho postupu došlo k porušeniu uvedeného základného práva, ústavný súd zistil, že to tak je, a to napriek tomu, že plynulému postupu nebránila žiadna zákonná prekážka v konaní (II. ÚS 3/00, III. ÚS 46/04). Ústavný súd zároveň pri posudzovaní prihliadal aj na § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Vychádzajúc z predloženej sťažnosti a z pripojených dokumentov, ako aj zo stanovísk účastníkov konania a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd konštatuje predovšetkým neefektívne správanie okresného súdu, ktoré v spojitosti s celkovou dĺžkou súdneho konania (takmer 9 rokov) a už konštatovanými priet'ahmi ústavným súdom (nález sp. zn. I. ÚS 125/07 z 3. júla 2008) mali za následok zistenie ďalších priet'ahov (od júla 2008), pretože okresný súd nevykonával úkony smerujúce k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádzala. Ústavný súd

sa priklonil k názoru sťažovateľky, že k zbytočným priet'ahom v konaní došlo, aj keď v predmetnej veci okresný súd určité úkony vykonal. Okresný súd však vzhľadom na celkovú dĺžku konania a už uvedené rozhodnutie ústavného súdu o zistených priet'ahoch nekonal sústredene a efektívne, konal v rozpore s § 7 zákona č. 515/2003 Z. z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorým boli okresné úrady dňom 1. januára 2004 zrušené, keď uznesením č. k. 15 C/34/02-92 z 15. januára 2009 ustanovil účastníkovi konania (odporcovi v 1. rade) za opatrovníka (Okresný úrad K. I) právne neexistujúci subjekt. Okresný súd spôsobil priet'ahy v konaní aj tým, že nariadil súdne pojednávanie na 17. november 2009, ktorý je podľa § 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 241/1993 Z. z. o štátnych sviatkoch, dňoch pracovného pokoja a pamätných dňoch dňom pracovného pokoja. Z kontextu uvedeného vyplýva, že ak by bol okresný súd dôsledne rešpektoval nález ústavného súdu a aplikoval existujúcu platnú legislatívnu úpravu, vec by už bola s najväčšou pravdepodobnosťou právoplatne skončená. Okresný súd si teda nezvolil taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa sťažovateľka obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

13. Z dosiaľ vykonaných úkonov súdu vyplýva, že okresný súd bol aj po rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 125/07 z 3. júla 2008 v spore sťažovateľky v podstate nečinný. Nečinnosť okresného súdu charakterizuje toto konanie ako celok, a preto ústavný súd nepovažuje za potrebné hodnotiť ďalšie sporadické úkony okresného súdu. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 34/02 aj po rozhodnutí ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 125/07 z 3. júla 2007 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

14. Aj napriek zisteniu ústavného súdu, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, neprikázal mu, aby vo veci sp. zn. 15 C 34/02 konal bez zbytočných

prieťahov vzhľadom na to, že táto povinnosť mu už bola uložená nálezom ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 125/07 z 3. júla 2008 (m. m. I. ÚS 232/05, IV. ÚS 187/05, II. ÚS 96/06, IV. ÚS 45/07, IV. ÚS 99/07). Ústavný súd prihliadol na skutočnosť, že predsedníčka okresného súdu prijala opatrenia, „... *pristúpila k sledovaniu veci a požiadala som zákonnú sudkyňu o konanie vo veci tak, aby k ďalším prieťahom v konaní nedochádzalo*“, a nezakázal okresnému súdu pokračovať v porušovaní označených práv sťažovateľky, lebo považoval ako dostatočnú garanciu prijaté opatrenie predsedníčky okresného súdu v danej veci. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

15. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Sťažovateľka v sťažnosti žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 15 C 33/02 a berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 € sťažovateľke za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku nálezu).

16. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Úspešnej sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom. Advokátka vykonala 2 úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 25. januára 2010. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách

a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) je 1/6 z výpočtového základu 721,40 €. Za jeden právny úkon, t. j. 120,23 € a režijný paušál 7,21 €, teda spolu 127,44 €. Celková odmena advokátke za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom (za 2 úkony právnych služieb a 2 x paušálna náhrada) predstavuje celkovú sumu 254,88 €, ktorú je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP). Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde). Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výrokovej časti tohto rozhodnutia.

17. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2010